

III. Plenarforsamlingens Aabning, Konstituering og Dagsorden.

Plenarforsamlingens 34. Møde — det første Møde under første Samlings anden Del — afholdtes den 23. Oktober 1946 i New York City Building, Flushing Meadows, New York. Det efterfulgtes af ialt 33 Plenarmøder og et stort Antal Udvalgsmøder; de sidste afholdtes for Størstedelen i de Forenede Nationers Bygning i Lake Success paa Long Island. Der havde indfundet sig Repræsentanter fra alle 51 Medlemsstater, der ved Forsamlingens Aabning var følgende:

Abessinien	Libanon
Amerikas Forenede Stater	Liberia
Argentina	Luxemborg
Australien	Mexico
Belgien	Nederlandene
Bolivia	New Zealand
Brasilien	Nicaragua
Canada	Norge
Chile	Panama
Colombia	Paraguay
Costa Rica	Peru
Cuba	Philippinerne
Czechoslovakiet	Polen
Danmark	Salvador
Dominikanske Republik	Saudi Arabien
Ecuador	Socialistiske Sovjetrepublikers Union
Frankrig	Storbritannien og Nordirland
Grækenland	Sydafrikanske Union
Guatemala	
Haiti	
Honduras	Syrien
Bielorussiske Socialistiske Sovjetrepublik	Tyrkiet
Indien	Ukrainiske Socialistiske Sovjetrepublik
Irak	Uruguay
Iran	Venezuela
Jugoslavien	Ægypten
Kina	

Efter at Afghanistan, Island og Sverige den 9. December 1946 var blevet Forelagte Lovforslag m. m.

optaget som Medlemmer af de Forenede Nationer, indfandt der sig tillige Repræsentanter for disse Stater. Siam, der først blev optaget som Medlem den 15. December 1946, naaede derimod ikke at blive repræsenteret i Forsamlingen.

Plenarforsamlingen aabnedes af Præsidenten, *P.-H. Spaak*, der gav Ordet til New York's Borgmester *Impellitteri*, der paa Byens Vegne bød Forsamlingen velkommen. Han gav Udtryk for sin Forhaabning om, at de Forenede Nationer maatte faa sit faste Sæde i New York.

Præsident *P.-H. Spaak* understregede, at i Dag er der kun to Muligheder: de Forenede Nationer eller Kaos. Det gjaldt om at arbejde nøgternt, og især anmodede han Pressen om ikke i sine Referater unødvendigt at dramatisere Debatterne.

Endelig bød *Præsident Truman* de Delegerede velkommen og fremhævede, at baade de Forenede Staters Regering og Befolkning var stolt og taknemmelig over, at de Forenede Nationer havde valgt de Forenede Stater til Hovedsæde. I Modsætning til Tiden efter den første Verdenskrig, hvor de Forenede Stater nægtede at tilslutte sig Folkeforbundet, var denne Plenarforsamling Symbolet paa, at de Forenede Stater opgav Isolationspolitikken. Præsident Truman omtalte endvidere de Fredstraktater, der skulde afsluttes, og som, selv om de ligger uden for de Forenede Nationers Omraade, dog er en Forudsætning for Organisationens Arbejde. Disse Traktater burde, for at ogsaa de Forenede Nationer kunde arbejde paa et forsvarligt Grundlag i Fremtiden, hvile paa de 4 Frihedsbegreber 1) Ytringsfrihed, 2) Religionsfrihed, 3) Frihed for Nød og 4) Frihed for Frygt.

Plenarforsamlingen er Verdens øverste afgørende Myndighed, hvor alle Na-